

Ο ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ Κ.Κ. ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΕΙΣ ΤΟ ΟΡΟΣ ΘΑΒΩΡ

Τήν Κυριακήν, 29^η Μαρτίου / 11^η Ἀπριλίου 2021, ὁ Μακαριώτατος Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προεξῆρξε θείας Λειτουργίας εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος ἐπί τοῦ ὄρους Θαβώρ, τῇ ὑποδοχῇ τοῦ ρέκτου ἡγουμένου Ἀρχιμανδρίτου Ἰλαρίωνος καί τῆς συνοδείας αὐτοῦ, παρουσία τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Εὐαγγέλου Βλιώρα.

Εἰς τό Κοινωνικόν τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε διά τοῦ κάτωθι κηρύγματος Αὐτοῦ:

«Ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ λέγων· διδάσκαλε, ἤνεγκα τόν υἱόν μου πρός σε, ἔχοντα πνεῦμα ἄλαλον. ... καί πολλάκις αὐτόν καί εἰς πῦρ ἔβαλε καί εἰς ὕδατα, ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν· ἀλλ' εἶ τι δύνασαι, βοήθησον ἡμῖν σπλαγχνισθεῖς ἐφ' ἡμᾶς. ὁ δέ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ τό εἰ δύνασαι πιστεῦσαι, πάντα δυνατά τῷ πιστεύοντι. καί εὐθέως κράξας ὁ πατήρ τοῦ παιδίου μετά δακρύων ἔλεγε· πιστεύω, κύριε· βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ», (Μάρκ. 9,17-24).

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Σήμερον, Δ΄ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία ποιεῖται μνησίαν τοῦ ὁσίου Πατρός ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Συγγραφέως τῆς Κλίμακος ἀφ' ἑνός καί τοῦ υἱοῦ ἑνός πατρός, ὁ ὁποῖος ναι μέν πιστεύει, ἀλλ' αἰτεῖται βοήθειαν ἐν τῇ ἀπιστίᾳ αὐτοῦ ἀπό τόν Χριστόν. Ἐπί πλέον δέ ὁ Εὐαγγελιστής Μᾶρκος δέν παραλείπει νά εἴπῃ ὅτι ὁ Χριστός «ἐδίδασκε γάρ τούς μαθητάς αὐτοῦ καί ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι ὁ υἱός τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καί ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καί ἀποκτανθεῖς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται», (Μάρκ. 9,31).

Ὁ Χριστός ἐν τῇ ἀπειρῷ Αὐτοῦ εὐσπλαγχνία θεραπεύει τόν «πνεῦμα ἄλαλον ἔχοντα υἱόν», τόν θεραπεύει, δηλαδή τόν ἐλευθερώνει ἀπό τήν δουλείαν καί τήν τυραννικήν αἰχμαλωσίαν τοῦ διαβόλου. «Γνώσεσθε τήν ἀλήθειαν καί ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς», (Ἰωάν. 8,32), λέγει Κύριος. Καί διερωτώμεθα «τί ἐστίν ἀλήθεια;» (Ἰωάν. 18,38). Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὁ Χριστός κατά τήν ἰδίαν Αὐτοῦ μαρτυρίαν: «Ἐγώ εἰμί ἡ ὁδός καί ἡ ἀλήθεια», (Ἰωαν. 14,6). Τίνι δέ τρόπῳ γνωρίζεται ἡ ἀλήθεια; Διά τῆς πίστεως, ποίας δέ πίστεως, ὅτι ὁ Χριστός οὗτός ἐστίν ὁ υἱός τοῦ Θεοῦ», (Ἰωάν. 1,34) ὁ εἰπών «οὐ γάρ ἦλθον καλέσαι δικαίους ἀλλά ἁμαρτωλούς εἰς μετάνοιαν», (Ματθ. 1,34).

Αὐτῆς ἀκριβῶς τῆς πίστεως εἰς τόν Υἱόν τοῦ Θεοῦ, τῆς πίστεως δηλονότι τῆς καλούσης εἰς μετάνοιαν καί τῆς ἐχούσης τήν δύναμιν

«πάντα δυνατά τῷ πιστεύοντι», (Μάρκ. 9,23) ἐκλήθη νά γίνῃ κοινωνός ὁ Πατήρ τοῦ δαιμονισθέντος υἱοῦ αὐτοῦ.

Εἰς τὴν ἀντιφάσκουσαν κραυγὴν τοῦ ἀπεγνωσμένου πατρός «πιστεύω Κύριε, βοήθει μοι τῇ ἀπιστίᾳ», οἱ ἐρμηνεύοντες τοὺς λόγους τούτους Βίκτωρ Ἀντιοχεύς καὶ ἅγιος Κύριλλος Ἱεροσολύμων διακρίνουν τὴν πίστιν εἰς δύο εἶδη. Ὁ μὲν Πατὴρ Βίκτωρ λέγει: «Εἰ ἐπίστευσεν εἰπὼν Πιστεύω πῶς πάλιν φησὶν βοήθει μοι τῇ ἀπιστίᾳ; Διάφορός ἐστιν ἡ πίστις. Ἡ μὲν εἰσαγωγικὴ ἡ δὲ τελεία. Ἀρξάμενος οὖν πιστεύειν [ὁ πατήρ], ἐδέετο τοῦ Σωτῆρος διὰ τῆς αὐτοῦ δυνάμεως προσθεῖναι [νά προσθήσῃ] τό λειπὸν. Οὕτω καὶ οἱ μαθηταὶ ἔλεγον τῷ Σωτῆρι: «πρόσθεες ἡμῖν πίστιν», (Λουκ. 17,5).

Ὁ δὲ ἅγιος Κύριλλος Ἱεροσολύμων λέγει: «Τό γάρ τῆς πίστεως ὄνομα ἔν μὲν ἐστὶ κατὰ τὴν προσηγορίαν [=ὀνομασίαν] διχῆ [=εἰς δύο] δὲ διαιρεῖται. Ἔστι μὲν γάρ ἔν εἶδος τῆς πίστεως τό δογματικόν, συγκατάθεσιν τῆς ψυχῆς ἔχον· καὶ ὠφελεῖ τὴν ψυχὴν καθὼς φησὶν ὁ Κύριος «ὁ ἀκούων μου τόν λόγον καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν», (Πρβλ. Ἰωάν. 5,24).

Δεύτερον δὲ ἐστὶν εἶδος πίστεως τό ἐν χάριτος μέρει [= μέρος τῆς Χάριτος] παρά Χριστοῦ δωρούμενον· «ὧ μὲν γάρ διὰ τοῦ Πνεύματος δίδοται λόγος σοφίας, ἄλλω δὲ λόγος γνώσεως κατὰ τό αὐτό Πνεῦμα, ἐτέρω δὲ πίστις ἐν τῷ αὐτῷ Πνεύματι, ἄλλω δὲ χαρίσματα ἰαμάτων, (Α΄ Κορ. 12, 9-9). Αὕτη τοίνυν ἡ κατὰ χάριν δωρουμένη πίστις ἐκ τοῦ Πνεύματος, οὐ δογματικὴ μόνον ἐστίν, ἀλλὰ καὶ τῶν [πραγμάτων] ὑπὲρ ἄνθρωπον ἐνεργητικὴ». Ὅς γάρ ἄν ἔχη τὴν πίστιν ταύτην, ἔρεῖ τῷ ὄρει τούτῳ μετάβα ἐντεῦθεν ἐκεῖ καὶ μεταβήσεται», (Ματθ. 17,20).

Αὐτὴν ταύτην τὴν πίστιν, τὴν ὑπὲρ ἄνθρωπον ἐνεργητικὴν ἔλαβε παρά τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ὁ σήμερον τιμώμενος ὄσιος Πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ὁ Συγγραφεὺς τῆς Κλίμακος τῶν ἀρετῶν. Αὐτὴν τὴν πίστιν, τὴν ὑπὸ τῆς ἀγίας Ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας παραδιδόμενην καὶ τὴν ἐκ πάσης [ἀγίας] Γραφῆς ὠχυρωμένην καλούμεθα νά ἀποκτήσωμεν καὶ τηρήσωμεν μόνην καὶ ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, παραγέλλει ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἱεροσολύμων.

Εἰς ταύτην τὴν ἐνεργητικὴν πίστιν, τὴν φωτίζουσαν τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου μᾶς καθοδηγεῖ ἡ ἀγία ἡμῶν Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία διὰ τῆς νηστείας, τῆς ἐγκρατείας δηλονότι τῶν παθῶν, τῆς μετανοίας καὶ προσευχῆς τῆς ἀγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἀκούουσα εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Θεοῦ Παύλου: «ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαμβάνοντες τόν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι», (Ἐφεσ. 6,16).

Παρακαλέσωμεν τὴν ὑπερευλογημένην Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ἵνα ταῖς πρεσβείαις αὐτῆς σὺν ταῖς ἰκεσίαις τοῦ ὀσίου Πατρός ἡμῶν Ἰωάννου τῆς Κλίμακος, ἀξιωθῶμεν προσκυνῆσαι τὰ θεῖα πάθη τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, τοῦ ἐν τῷ ὄρει τούτῳ θαβωρίω μεταμορφωθέντος καὶ προφθάσαι καὶ τὴν ἀγίαν Αὐτοῦ Ἀνάστασιν. Ἀμήν, ἔτη πολλά!»

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας